

3. Adventná nedeľa B

*Duch Pána Boha je nado mnou,
pretože ma Pán pomazal;
poslal ma hlásať radostnú zvesť chudobným,
uzdraviť zlomené srdcia,
oznámiť zajatým prepustenie,
väzneným slobodu. (Iz 61,1)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 61, 1-2a. 10-11

Duch Pána Boha je nado mnou, pretože ma Pán pomazal; poslal ma hlásať radostnú zvesť chudobným, uzdraviť zlomené srdcia, oznámiť zajatým prepustenie, väzneným slobodu, ohlásiť rok milosti Pána.

Radosťou jasám v Pánovi, duša mi plesá v mojom Bohu, pretože ma zaodial rúchom spásy, zahalil ma plášťom spravodlivosti ako ženícha zdobeného vencom, ako nevestu okrášlenú šperkami. Lebo ako zem vydá rastliny a ako záhrada dá vyklíčiť semenu, tak Pán Boh dá vyklíčiť spravodlivosti a chvále pred všetkými národmi.

Druhé čítanie

1. list Solúnčanom 5, 16-24

Bratia a sestry, stále sa radujte! Modlite sa bez prestania! Za všetko ďakujte! Boh totiž chce od vás práve toto, lebo patríte Kristovi Ježišovi. Ducha neuhášajte, prorockými slovami nepohrdajte! Ale všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte. Chráňte sa zla v akejkoľvek podobe.

Sám Boh pokoja nech vás posväťí skrz-naskrz. Nech celé vaše bytie, – duch, duša i telo – sú bez úhony, keď príde náš Pán Ježiš Kristus. Verný je ten, ktorý vás volá, a on to aj urobí.

Evanjelium

Ján 1,6-8.19-28

Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. Prišiel ako svedok svedčiť o svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlo, prišiel iba svedčiť o svetle.

A hľa, aké bolo svedectvo Jána, keď Židia z Jeruzalema poslali za ním kňazov a levitov, aby sa ho pýtali: "Kto si ty?" On bez vyhýbania vyznal a nič nezaprel: "Ja? Ja nie som Kristus!"

"Čo teda", pýtali sa ho, "si Eliáš?" Povedal: "Nie som." "Si Prorok?" Odpovedal: "Nie."

Vraveli mu teda: "Kto si? Aby sme mohli dať odpoveď tým, čo nás poslali. Čo povieš o sebe?"

Povedal: "Ja som hlas volajúceho na púšti. Pripravte cestu Pánovi, ako povedal prorok Izaiáš."

Vyslaní boli aj spomedzi farizejov. A tí sa ho pýtali ďalej: "Prečo teda krstíš, keď nie si ani Kristus ani Eliáš ani Prorok?"

Ján im odpovedal: "Ja krstím vodou. Medzi vami stojí ten, ktorého nepoznáte. On prichádza po mne, a ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi." To sa stalo v Betánii, na druhom brehu Jordána, kde Ján krstil.

Na zamyslenie

Advent – čas, ktorý pomenúva a vyjadruje v zhustenej forme rozporuplné a protikladné skúsenosti človeka. Na jednej strane, zisťujeme, koľko veľa utrpenia, núdze je prítomné v našom živote, v našom svete. Je to utrpenie, ktoré vzniká na základe nespravodlivého a hriešneho správania, ako aj hlboké trápenie, ktoré jednoducho len-tak navštívi náš osobný život a dejiny človeka.

Utrpenie, ktoré je zapríčinené ľudským hriešnym správaním, vyžaduje vnútorné obrátenie a pokánie. Preto v čítaniach tejto nedele sa stretávame s postavou Jána Krstiteľa, posledného veľkého a vytrvalého proroka a predchodcu Ježiša, ktorý vedel, že okrem napomínania je potrebné aj pokánie. Zároveň zdôrazňoval ochotu človeka podniknúť vnútornú očistu prepojenú s vonkajšou.

Popri skúsenosti vlastnej hriešnosti prežívame však občas v našom vlastnom živote, ale aj v dejinách celého ľudstva niečo ako zapletenie sa do veľkých súvislostí vín, ktoré nie sú spôsobené naším osobným správaním, a ktoré vytvárajú neočakávanú a neuveriteľnú špirálu nešťastia a zla, ktorých začiatok sa niekedy skrýva v našich predošliých generáciách.

V takýchto bezvýchodiskových a zúfalých situáciách, ktoré človek sotva dokáže rozriešiť svojou vlastnou vôľou, hovorí ďalší prorok veľmi hlboké, záchranu prinášajúce a oslobodzujúce slová. Tieto slová môžu byť pre nás útechou a novým nasmerovaním v našom živote plnom bezmocnosti. Prinášajú zároveň so sebou celému ľudstvu nádej a prisľúbenie. Môžu nám pripomínať naše poslanie, pomáhať nám v dôvere, že bude obnovený pôvodný Boží poriadok. Tak ako v časoch starého izraelského národa, každý 50. rok bol vyhlásený za "rok Pánovej milosti", aby každý človek dostal novú šancu na plnohodnotný život.

Nikdy nebudeme schopní zbaviť sa celkom tejto dimenzie zla a utrpenia. To všetko vytvára napätie medzi "už spásou obdareným bytím" a "ešte nie dokonalou skúsenosťou toho", na čo upriamuje tak vedome svoj pohľad práve Advent. Boh nás však zároveň obdarúva darmi a schopnosťami, ktoré nás robia schopnými a zároveň nás chránia. A tam, kde zlyhajú naše schopnosti, On sám nás prikryje svojím veľkým a širokým rúchom. "S jasotom sa chcem tešiť v Pánovi, duša moja zaplesá v mojom Bohu, pretože ma zaodial rúchom spásy." Nie je to dostatočným dôvodom na radosť a vďačnosť v dnešnú nedeľu "radosti"?!